

κρατηθέντα μηδὲ διαφθαρέντα χρήμασιν αὐτόν, ἐμπλήσαι τὴν πατρίδα πλοῦτον καὶ φιλοπλουτίας καὶ παῦσαι θαυμαζομένην ἐπὶ τῷ μὴ θαυμάζειν πλοῦτον, εἰσάγοντα χρυσοῦ καὶ ἀργυρίου πλῆθος μετὰ τὸν Ἀττικὸν πόλεμον, ἐαυτῷ δὲ μηδεμίαν δραχμὴν ὑπολειπόμενον. Διονυσίου δὲ τοῦ τυράννου πέμπαντος αὐτοῦ ταῖς θυγατρᾶσι πολυτελῆ χιτῶνια τῶν Σικελῶν οὐκ ἔλαβεν, εἰπὼν φοβεῖσθαι, μὴ διὰ ταῦτα μᾶλλον αἰσχυραὶ φανῶσιν.

7. Ὁ μὲν Καλλικρατίδας ἄξια τῆς Λακεδαιμόνος διανοηθεὶς, καὶ γενόμενος τοῖς ἄκροις ἐνάμιλλος τῶν Ἑλλήνων διὰ δικαιοσύνην καὶ μεγαλοψυχίαν καὶ ἀνδρείαν, μετ' οὐ πολὺν χρόνον ἐν Ἀργινοῦσαις καταναυμαχηθεὶς ἠφανίσθη. τῶν δὲ πραγμάτων ὑποφερομένων οἱ σύμμαχοι πρεσβείαν πέμποντες εἰς Σπάρτην ἠτοῦντο Λύσανδρον ἐπὶ τὴν ναυαρχίαν, ὡς πολὺ προθυμότερον ἀντιληψόμενοι τῶν πραγμάτων ἐκείνου στρατηγούντος. τὰ δὲ αὐτὰ καὶ Κῦρος ἀξίων ἐπέστελλεν. ἐπεὶ δὲ νόμος ἦν οὐκ ἔων δις τὸν αὐτὸν ναυαρχεῖν ἐβούλοντό τε χαρίζεσθαι τοῖς συμμάχοις οἱ Λακεδαιμόνιοι, τὸ μὲν ὄνομα τῆς ναυαρχίας Ἀράκῳ τινὶ περιέθεσαν, τὸν δὲ Λύσανδρον ἐπιστολέα τῷ λόγῳ, τῷ δ' ἔργῳ κύριον ἀπάντων ἐξέπεμψαν. τοῖς μὲν οὖν πλείστοις τῶν πολιτευομένων καὶ δυναμένων ἐν ταῖς πόλεσι πάλα ποθοῦμενος ἦκεν ἥλιξον γὰρ ἔτι μᾶλλον ἰσχύσειν δι' αὐτοῦ παντάσῃ τῶν δῆμων καταλυθέντων· τοῖς δὲ τὸν ἀπλοῦν καὶ γενναῖον ἀγαπῶσι τῶν ἡγεμόνων τρόπον ὁ Λύσανδρος τῷ Καλλικρατίδᾳ παραβαλλόμενος ἐδόκει πανούργος εἶναι καὶ σοφιστής, ἀπάταις τὰ πολλὰ διαποικίλλων τοῦ πολέμου καὶ τὸ δίκαιον ἐπὶ τῷ λυσιτελοῦντι μεγαλύνων, εἰ δὲ μὴ, τῷ συμφέροντι χρώμενος ὡς καλῶ, καὶ τὸ ἀληθὲς οὐ φύσει τοῦ ψεύδους κρείττον ἡγούμενος, ἀλλ' ἑκατέρου τῆ χρεῖα τὴν τιμὴν ὀρίζων. τῶν δ' ἀξιούντων μὴ πολεμεῖν μετὰ δόλου τοῖς ἀφ' Ἡρακλείους γεγονότας καταγελαῖν ἐκέλευεν· „Ὅπου γὰρ ἡ λεοντὴ μὴ ἐφικνεῖται, προσραπτέον ἐκεῖ τὴν ἀλωπεκὴν.“

8. Τοιαῦτα δὲ αὐτοῦ καὶ τὰ περὶ Μίλητον ἰστόρηται. τῶν γὰρ φίλων καὶ ξένων, οἷς ὑπέσχετο συγκαταλύσειν τε τὸν δῆμον καὶ συνεχβαλεῖν τοὺς διαφόρους, μεταβαλομένων καὶ διαλλαγέντων τοῖς ἐχθροῖς, φανερῶς μὲν ἦδεσθαι προσεποιεῖτο καὶ συνδιαλλάττειν, κρύφα δὲ λοιδορῶν αὐτοὺς καὶ κακίζων παρῶ-

7. Καλλικρατίδας war ναύαρχος i. J. 406. — ὑποφερομένων, als die Dinge schlecht gingen, Sparta's

Macht herunterkam. — ἐπὶ τῷ λυσιτελοῦντι, wenn es Nutzen brachte, hielt er das Recht hoch.